

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I ACa 1289/20

Sygn. akt I ACz 704/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Sławomir Jamróg
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 lipca 2022 r. w Krakowie

sprawy z powództwa D. P.

przeciwko Gminie W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 31 sierpnia 2020 r., sygn. akt I C 2150/17 o kosztach procesu zawarte w punkcie II tego wyroku

1. oddala apelację;
2. w uwzględnieniu zażalenia zmienia postanowienie zawarte w punkcie II wyroku w ten sposób, że dodatkowo zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem zwrotu wydatków;
3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.100 zł (osiem tysięcy sto złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Sławomir Jamróg

Sygn. akt I ACa 1289/20, I ACz 704/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2020 r. sygn. akt I C 2150/17 Sąd Okręgowy w Krakowie w punkcie I zasądził od strony pozwanej Gminy W. na rzecz powoda D. P. kwotę 203.518,92 zł, w tym:

- od kwoty 71.002,02 złotych z ustawowymi odsetkami od

1 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty, w tym z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku,

- od kwoty 78.618,12 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 53.898,78 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;
oraz w punkcie II zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.176 złotych tytułem zwrotu opłaty oraz 10.817 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowił następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi Niepubliczne Przedszkole w Ś. w gminie W.. Od 30 września 2010r. przedszkole to nosiło nazwę (...) a od 1 sierpnia 2016r. Przedszkole (...). Przedszkole powoda zostało zarejestrowane w ewidencji szkół i placówek niepublicznych, prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy W. w dniu 30 września 2010r.

W dniu 26 lipca 2007r. Rada Miejska w W. podjęła uchwałę nr (...)w sprawie trybu udzielenia i rozliczania dotacji oraz ustalenia stawek dotacji dla przedszkoli i szkół zakładanych prowadzonych na terenie Gminy W. przez inne podmioty niż jednostki samorządu terytorialnego i ministrowie, wraz z uchwałami je zmieniającymi. Stosownie do treści uchwały, ilekroć w przepisach niniejszej uchwały była mowa o podstawie obliczania dotacji należało przez to rozumieć: w przypadku dotacji dla przedszkola niepublicznego – zgodnie z art. 90 ust. 2 b. ustawy – wydatki bieżące na jednego ucznia ustalone w budżecie Gminy W. ponoszone na działające na obszarze Gminy W. przedszkola publiczne, z tym, że dla ucznia niepełnosprawnego podstawą obliczenia dotacji była kwota przewidziana na ucznia niepełnosprawnego przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę W.. W przypadku niefunkcjonowania na terenie Gminy W. przedszkola publicznego, zgodnie z art. 90 ust. 2 b. ustawy, podstawą obliczenia dotacji były wydatki bieżące ponoszone w przeliczeniu na jednego ucznia przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego. Przy czym w § 3 uchwała ustalała następujące obowiązujące na terenie Gminy W. stawki dotacji:

1/ na ucznia niepełnosprawnego uczęszczającego do przedszkola z § 1 pkt 1 lit. a. \ -stawka dotacji wynosiła 100 % , który to ułamek w celu ustalenia dotacji należnej na ucznia niepełnosprawnego przemnaża się przez właściwą podstawę obliczenia dotacji określoną w art. 80 ust. 2 ustawy i § 2 pkt 3 lit a. \ uchwały,

2/ na ucznia niepełnosprawnego uczęszczającego do przedszkola niepublicznego z § 1 pkt 1 lit. c. \ uchwały – stawka dotacji wynosi 100 % , który to ułamek w celu ustalenia dotacji należnej na ucznia niepełnosprawnego przemnaża się przez właściwą podstawę obliczenia dotacji określoną w art. 90 ust. 2 b. \ ustawy i w § 2 pkt 3 lit. c. \ uchwały,

3/ na ucznia, innego niż uczeń z pkt 2, uczęszczającego do przedszkola niepublicznego z § 1 pkt 1 lit. c. \ - stawka dotacji wynosi 75%, który to ułamek w celu ustalenia dotacji należnej na ucznia przemnaża się przez właściwą podstawę obliczenia dotacji określoną w art. 90 ust. 2 b. \ ustawy i w § 2 pkt 3 lit. c. \ uchwały.

Warunkiem udzielenia dotacji było złożenie przez osobę prowadzącą podmiot dotowany wniosku do Burmistrza Miasta i Gminy W. w terminie nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji (§ 5 ust. 1 uchwały). Dotacja o której mowa w § 1 ust. 1 uchwały, miała być obliczana w oparciu o informacje o faktycznej w danym miesiącu liczbie dzieci, składanej przez podmiot dotowany do dnia 5 każdego miesiąca, wg określonego wzoru (§ 10 ust.1 uchwały).

W dniu 26 listopada 2015r. Rada Miejska w W. podjęła uchwałę nr (...)w sprawie trybu udzielenia i rozliczania dotacji oraz szkół i przedszkoli prowadzonych na terenie Gminy W. oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości pobrania i wykorzystania dotacji.

Stosownie do treści uchwały, dotacje z budżetu Gminy W. przysługiwały niepublicznym przedszkolom – w wysokości 75% ustalonych w budżecie Gminy W. wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o stanowiące dochody budżetu Gminy W. wpływy z opłat za korzystanie z wychowania przedszkolnego i opłaty za wyżywienie, z tym że na ucznia niepełnosprawnego przyjmuje się kwotę równą

kwocie przewidzianej na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę W.. (§ 3 ust. 1 pkt 8 uchwały).

Warunkiem udzielenia dotacji było złożenie przez osobę prowadzącą podmiot dotowany wniosku do Burmistrza Miasta i Gminy W. w terminie nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji (§ 4 ust. 1 uchwały). Dotacja o której mowa wyżej, miała być obliczana w oparciu o informacje o faktycznej w danym miesiącu liczbie dzieci, składanej przez podmiot dotowany do dnia 5 każdego miesiąca, wg określonego wzoru (§ 5 uchwały).

Powód spełnił warunki do otrzymania dotacji, nałożone na niego, jako na osobę prowadzącą niepubliczne przedszkole przez ustawę o systemie oświaty, przedstawiając pozwanej Gminie comiesięczne informacje o liczbie dzieci i uzyskał od pozwanej Gminy dotację w 2012 r. w kwocie 149.043,06 zł na łączną liczbę 309 dzieci, w roku 2015 r. w kwocie 172.861,60 zł łącznie na 346 dzieci i w 2016 r. w kwocie 138.313,80 zł na 258 dzieci.

W/w dotacje zostały przyznane na rzecz powoda na podstawie złożonych przez niego sprawozdań za lata 2012, 2015 i 2016r. zaakceptowanych w całości przez Gminę pod względem merytorycznym i finansowym.

Wydatki bieżące Gminy W. na utrzymanie przedszkoli publicznych w 2012 r., wyniosły kwotę 8.199.837 zł.

Wydatki bieżące Gminy W. na utrzymanie przedszkoli publicznych w 2015r. wyniosły kwotę 9.544.342,03zł.

Wydatki bieżące Gminy W. na utrzymanie przedszkoli publicznych w 2016r. wyniosły kwotę 9.911.274,03 zł.

Dochody uzyskane przez Gminę W. w przedszkolach publicznych z tytułu opłat za korzystanie z wychowania oraz opłat za wyżywienie w 2015r. wyniosły odpowiednio 252.560,30 zł i 740.587,62 zł.

Dochody uzyskane przez Gminę W. w przedszkolach publicznych z tytułu opłat za korzystanie z wychowania oraz opłat za wyżywienie w 2016r. wyniosły odpowiednio 250.509,51 zł i 756.503,85 zł.

Do przedszkola powoda w roku 2012 uczęszczało 309 dzieci, w 2015r. – 346 dzieci a w 2016r. – 258 dzieci.

Pismem datowanym na dzień 20 listopada 2017r. (doręczonym w dniu 20 listopada 2017r.) powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty brakujących kwot należnej mu dotacji za lata 2012, 2015 i 2016.

Średnioroczna liczba uczniów w przedszkolach samorządowych Gminy W.według Systemu Informacji Oświatowej wynosiła: w 2012 r. – 720, w 2015 r. - 735 a w 2016 r. – 747 uczniów. Liczby te nie ujmują liczby uczniów w oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych i w punktach przedszkolnych.

Sąd Okręgowy w oparciu o opinię biegłej A. R. ustalił nadto, że kwota uzupełniająca do dotacji dla powoda wynosi 203.514,72 zł. Za rok. 2012 kwota ta wynosi 71.001,33 zł, za rok 2015 – 78.616,75 zł, a za rok 2016 – 53.896,65 zł.

Przy tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy odwołując się do przepisu art. 90 ust. 2b i 2c ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572) i art. 14 ust.1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013, poz. 827), uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd Okręgowy wskazał, że w okresie objętym żądaniem pozwu Rada Miejska w W., uchwaliła wysokość dotacji dla przedszkoli niepublicznych, na poziomie 75 % ustalonych w budżecie Miasta i Gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia a następnie 75% ustalonych w budżecie Gminy W. wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o stanowiące dochody budżetu Gminy W. wpływy z opłat za korzystanie z wychowania przedszkolnego i opłaty za wyżywienie.

Sąd pierwszej instancji podzielił wyrażany w orzecznictwie pogląd, że wysokość dotacji należnej niepublicznemu przedszkolu, w trybie ustawy o systemie oświaty, pojęcie „wydatków bieżących” winno być interpretowane, tak jak

termin ten jest rozumiany na gruncie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych /Dz.U. 2009 nr 157 poz. 1240, dalej „u.f.p.”/. Stosownie do treści art. 236 ust.2 u.f.p., wydatkami bieżącymi są wydatki budżetowe nie będące wydatkami majątkowymi, a zatem inne niż wydatki ponoszone na inwestycje i zakupy inwestycyjne związane z realizacją zadań jednostki samorządu terytorialnego, zakup i objęcie akcji i udziałów, wniesienie wkładów do spółek prawa handlowego (art. 236 ust. 4 u.f.p.). Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą do wyliczeń wysokości dotacji – należy uwzględnić wydatki bieżące ustalone w budżecie gminy, a nie te faktycznie zrealizowane. Zatem kwotą stanowiącą podstawę do wyliczenia dotacji winna być kwota zaplanowana w budżecie gminy na utrzymanie bieżące przedszkoli publicznych - suma, która w budżecie gminy została zakwalifikowana i zaplanowana jako kategoria wydatków na ich funkcjonowanie, także obejmująca wydatki wspólne dla całej oświaty - na dokształcanie i doskonalenie nauczycieli, stołówki szkolne, odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych nauczycieli emerytów i remonty. Kwota ta nie powinna podlegać pomniejszeniu o sumy stanowiące równowartość dochodów przeznaczonych na pokrycie danego wydatku. Wynika to z celu zawartego w tym przepisie, skoro została tam wyrażona zasada zrównania dofinansowania ze środków budżetowych analogicznych placówek oświatowych publicznych i niepublicznych. Cel ten nie zostałby osiągnięty, gdyby placówki niepubliczne były dotowane stosownie do planowanych, niższych od rzeczywistych wydatków placówek. Regulacja zawarta w tym przepisie ma służyć temu, aby środki przeznaczone z budżetu danej gminy na bieżące utrzymanie przedszkoli niepublicznych, nie odbiegały więcej niż o 25% od środków przeznaczonych na utrzymanie przedszkoli publicznych. Szczegółowych wyliczeń prawidłowej kwoty dotacji przysługujących powodowi a tym samym wysokości niedopłaty, która była przedmiotem sporu, Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłej ds. finansów i rachunkowości. Wyliczenia te przedstawiają się w następujący sposób. Za rok 2012 wartość niedopłaty dotacji wynosiła kwotę 71.001,33 zł, za rok. 2015 – 78.616,75 zł a za rok 2016r. – 53.896,65 zł, razem 203.514,72 zł. Wyliczenia te są w całości zgodne z wyliczeniami wskazanymi przez powoda w pozwie.

Zdaniem Sądu Okręgowego pozwana nie wykazała, jakoby deklarowana liczba dzieci uczęszczająca do przedszkola powoda w latach objętych sporem była zawyżona. Należy podkreślić, iż pozwana zaakceptowała wszystkie sprawozdania powoda składane za lata 2012, 2015 i 2016r., na podstawie których wyliczone były dotacje na jego przedszkole. Tym samym akceptowała więc również podaną przez powoda w tych sprawozdaniach liczbę dzieci i na jej podstawie przyznawała powodowi dotacje.

Nieprawidłowo też pozwana podnosiła, iż przy obliczaniu wydatków bieżących na jednego ucznia należało uwzględnić wydatki ponoszone nie tylko w przedszkolach publicznych, ale także w oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych. Przyjęcie takiego sposobu wyliczenia dotacji jest sprzeczne z literalną wykładnią przepisu art. 90 ust. 2b w/w ustaw. W treści tego przepisu ustawodawca wprost wskazał, iż dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w określonej wysokości ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Mimo, iż ustawa o systemie oświaty przewiduje różne formy wychowania przedszkolnego, ustawodawca w ww. przepisie wskazał na jedną konkretną formę organizacyjną jaką jest przedszkole publiczne. W dalszej treści tego przepisu w przypadku dotacji należnych na ucznia niepełnosprawnego ustawodawca wskazuje wprost na przedszkole i oddział przedszkolny. Zatem intencją ustawodawcy było rozróżnienie tych form działalności przedszkolnej. Niezasadnym zatem jest przyjmowanie odmiennej interpretacji tego przepisu niż wynikająca wprost z jego literalnego brzmienia. W tym miejscu wskazać także należy, iż z treści art. 14. ust 1 uoso wynika wprost, że wychowanie przedszkolne jest realizowane w przedszkolach lub w szkołach w oddziałach przedszkolnych. Tym samym ustawodawca rozróżnia przedszkole i szkołę, w której prowadzony jest oddział przedszkolny. Powyższe przemawia za uznaniem, iż oddział przedszkolny nie może być uważany za tożsamy z przedszkolem.

Nie podzielił także Sąd pierwszej instancji zarzutu co do sposobu wyliczenia ilości dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym. Zdaniem pozwanej ilość dzieci powinna zostać ustalona nie w oparciu o ustalenie średniorocznej liczby dzieci a w oparciu o dane wyjściowe – tj. na dzień 30 września roku poprzedzającego wypłatę dotacji. Pozwana nie prowadziła statystyk uczęszczania uczniów do swych przedszkoli. Z uwagi na brak takich danych przy wyliczaniu dotacji za poszczególne lata objęte sporem uwzględniono zatem dane z Systemu Informacji Oświatowej

za poszczególne lata wg stanu na dzień 30 września za dany rok w części dotyczącej przedszkoli prowadzonych przez Gminę W..

Za niezasadny uznano także zarzut obrazu art. 118 k.c. w zw. z art. 90 ust. 3c ustawy o systemie oświaty. Sąd Okręgowy podzielił bowiem pogląd, zgodnie z którym świadczenie gminy w postaci dotacji dla niepublicznych przedszkoli jest świadczeniem jednorazowym, którego wysokość jest określona bez odwoływania się do elementu czasu, zaś jego zaliczkowe wypłacanie w dwunastu częściach, zgodnie z art. 90 ust. 3c ustawy o systemie oświaty, jest tylko sposobem spełniania tego świadczenia, który służyć ma zapewnieniu bieżących środków na funkcjonowanie tych placówek. Zaliczki nie mają charakteru samodzielnego świadczenia, lecz są częścią jednego większego świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2015 r., V CSK 376/14). W tym przypadku termin przedawnienia dla zgłoszonego roszczenia wynosi więc 10 lat.

Sąd Okręgowy przyjął ponadto dopuszczalność roszczenia na drodze postępowania cywilnego, gdyż roszczenie powoda o wypłatę dotacji powstało bowiem przed 1 stycznia 2017 r., a więc przed dodaniem do ustawy z 7 września 1991r. art. 80 ust. 11 wyłączonego drogi sądowej.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach powołano art. 98 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniosła strona pozwana, zaskarżając orzeczenie w całości, zarzucając:

1. naruszenie art. 233§1 k.p.c. poprzez:

- a) brak ustaleń w zakresie sposobu wykorzystania dotacji za lata 2012,2015 i 2016r. ,
- b) dowolną ocenę pism pozwanej z dnia 2 lipca 2013r. 18 października 2016r. oraz 10 maja 2017r. i wadliwe przyjęcie , że pozwana zaakceptowała faktyczną liczbę dzieci uczęszczających do przedszkola powoda,
- c) brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego polegający na pominięciu faktu, że powód sporządzając sprawozdanie które zostało zaakceptowane przez pozwanego zgodnie z treścią pism z dnia 2 lipca 2013r. 18 października 2016r. oraz 10 maja 2017r.zaakceptował wysokość dotacji za lata 2012,2015 i 2016 a zatem uznał wysokość świadczeń za prawidłową ,
- d) oparcie ustaleń na wnioskach wypływających z opinii biegłej sądowej z dnia 25 lipca 2019r. i opinii uzupełniającej, w sytuacji gdy biegła przekroczyła kompetencje przeprowadzając analizę dotacji co wchodzi w zakres kompetencji sądu. Następnie biegła dokonała wyliczenia kwot w oparciu o metodę wyliczenia przedstawioną przez powoda, co nie wymagało wiadomości specjalnych, ,
- e) dowolną ocenę treści opinii z dnia 25 lipca 2019r. i opinii uzupełniającej skoro z opinii tej wynika, że biegła nie była w stanie określić liczby dzieci w 2012r a jest to najbardziej istotna zmienna dla wyliczenia dotacji,
- f) brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego polegający na:
 - przyjęciu w oparciu o wnioski wynikające z ww. opinii, iż przy obliczeniu wydatków bieżących na jednego ucznia nie należy uwzględniać wydatków ponoszonych także w oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych,
 - przyjęciu, że sposób wyliczenia ilości dzieci wskazany przez powoda był prawidłowy;

2. naruszenie prawa materialnego a to przepisów art. 90 ust. 2 b w zw. z art. 90 ust. 3d , art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 90 ust. 3 d u.s.o. w brzmieniu obowiązującej w okresie za który powód dochodzi roszczenie.

Strona pozwana wniosła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu za obie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Wniósł także zażalenie na zawarte w wyroku koszty procesu podnosząc, że Sąd błędnie przyjął, że pozwany nie jest obowiązany zwrócić powodowi kwoty 2000 zł pomimo, że powód wygrał sprawę w całości. Zarzucił naruszenie art. 98§1 k.p.c.

Rozpoznając apelację i zażalenie Sąd Apelacyjny uznał za własne ustalenia Sądu Okręgowego i zważył co następuje:

Apelujący nie wskazuje na czym polega brak logiki w ocenie przedłożonych dokumentów. Protokoły pokontrolne, które nie dotyczą okresów objętych sporem nie mogły stanowić domniemania faktycznego nieprawidłowego sposobu wyliczenia ilości dzieci. Sąd drugiej instancji nie kwestionuje stanowiska, że finansowanie wydatków ze środków publicznych podlega ograniczeniom. Powołana przez Sąd Okręgowy ustawa o systemie oświaty wskazywała w art. 90 ust. 3 d, że dotacje, mogły być przeznaczone na dofinansowanie realizacji zadań przedszkola (odpowiednio placówki w zakresie kształcenia, wychowania i opieki) w zakresie kształcenia, wychowania i opieki, w tym profilaktyki społecznej. Ustawa o systemie oświaty upoważniała organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do określania trybu rozliczania dotacji dla przedszkoli niepublicznych, oraz trybu i zakres kontroli prawidłowości ich wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji (art. 90 ust. 4). Uchwały podjęte przez Radę Miasta W. (odpowiednio z dnia 26 lipca 2007 r Nr (...) i z dnia 26 listopada 2015r. Nr (...)) określały więc zasady składania informacji o planowanej liczbie uczniów, informacji o liczbie uczniów ustalonej według stanu na pierwszy dzień roboczy miesiąca jak i pozwalały na zweryfikowanie danych przedstawianych przez powoda w zakresie liczby uczniów przy rozliczeniu kwoty dotacji. Organ w postępowaniu kontrolnym na bieżąco mógł domagać się przedstawienia każdego rodzaju danych, jeżeli te dane były niezbędne dla prawidłowego rozliczenia dotacji, lecz wiązało się to z aktywnością strony pozwanej na etapie rozliczania dotacji. Pozwana więc powinna była zweryfikować prawidłowość danych określonych we wniosku, dokonać kontroli, zebrać dowody i sporządzić protokół. Niewątpliwie dotacje mogły być wykorzystane wyłącznie na pokrycie wydatków bieżących placówki przedszkolnej. Powód przedłożył odpowiednie dowody o zgłoszonej liczbie uczniów. W aktach znajdują się informacje o liczbie uczniów za 2012r., 2015 i 2016, zestawienia ilości i danych dzieci oraz umowy o sprawowanie opieki za 2012r., 2015 i 2016t. Należy zaś zauważyć, że pojęcie "każdego ucznia" z art. 90 ust. 2b u.s.o. musi być rozumiane w ten sposób, że jest nim dziecko, które na podstawie określonego tytułu prawnego korzysta z przedszkola, szkoły lub innej placówki wychowawczej, a więc faktycznie uczestniczy w realizacji jej zadań, a nieobecność w toku ich przebiegu nie jest wyrazem rezygnacji z udziału w działalności takiej placówki (por.wyrok NSA z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt II GSK 4795/16 ONSAiWSA 2018/4/76). Wysokość dotacji zależna jest więc od zgłoszonej liczby dzieci do przedszkola, względem których ciążył na powodzie obowiązek opiekuńczo-wychowawczy. W każdym zaś miesiącu frekwencje ocenia się zgodnie z uchwałami na pierwszy dzień miesiąca. Rzeczą natomiast pozwanej jako podmiotu kontrolującego było wykazanie, albo że powód podał nieprawdziwe dane przy złożeniu wniosku albo, że dotacja została niewłaściwie rozliczona lub została zużyta na inny cel. Niezrozumiałe więc było żądanie zobowiązania powoda w niniejszym procesie do wykazania sposobu wykorzystania środków (pismo z dnia 17 lutego 2020r. k1151). Niezasadny był też zarzut, że biegła nie była w stanie usłać liczby dzieci skoro biegła oparła się ona na zgłoszeniu liczby dzieci przez powoda pozwanej. To do pozwanej należało wykazanie, że przyczyny niskiej frekwencji wskazywały na rzeczywistą rezygnację przez rodziców z opieki przedszkolnej i że dotacja została nieprawidłowo rozliczona lub wydatki powoda sfinansowane z dotacji nie były celowe. Przedłożone przez pozwaną zalecenia pokontrolne k 168 i k419 nie dotyczyły okresu objętego pozwem. Jeżeli zaś sprawozdania powoda zostały zaakceptowane także pod względem merytorycznym (k. 975 . k. 976 i k. 978) to pośrednio akceptowano także liczbę uczniów .

Poza sporem jest, że pozwana przy wyliczeniu wydatków na jednego ucznia uwzględniała także dzieci uczęszczające do oddziałów przedszkolnych działających przy szkołach podstawowych. Zmniejszyło to średnią wydatków na jednego ucznia. Z przepisu art. 236 ust. 2 ustawy o finansach publicznych wynikał podział wydatków na bieżące i majątkowe. Wydatki bieżące to nie tylko wydatki niezbędne do zapewnienia bieżącej działalności gminy i

funkcjonowaniem administracji samorządowej (urzędów i organów) lecz także inne świadczenia wypłacane z budżetu, niebędące zapłatą za wykonane świadczenia. Wydatkami bieżącymi są również dotacje udzielane z budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Użyty w art. 90 ust. 2 (według brzmienia wynikającego z Dz.U.07.80.542 i odpowiednio Dz.U.2013.827) zwrot " ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia " nie odwołuje się do oddziałów przedszkolnych. Podstawą do ustalenia wysokości dotacji dla ucznia nie będącego osobą niepełnosprawną są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkoli publicznych a więc nie uwzględnia się tam wydatków na prowadzenie oddziałów przedszkolnych w szkołach powiększonych o dotacje. Fakt, że wyliczenie dotacji dla podmiotów prowadzących oddziały przedszkolne w tym także publiczne następowała w sposób podobny do wyliczenia dotacji dla prowadzących przedszkole nie oznacza, że w ramach wydatków na prowadzenie przedszkoli publicznych Gmina uwzględnia wszystkie wydatki na prowadzenie szkół w części przypadającej na bieżące utrzymanie oddziałów przedszkolnych. Automatycznie więc nie można przy przeliczeniu jednostkowym uwzględniać uczniów tych oddziałów. Niezasadnie więc apelująca kwestionuje sposób więc wyliczenia dokonany przez biegłą k. 1094.

W postępowaniu cywilnym może być dochodzone roszczenie o wypłacenie środków należnych na podstawie przepisów ustawy oświatowej, o ile powód zarzuca, że zobowiązany do tego podmiot zaniechał wypłacenia dotacji, czy też niewłaściwie ustalił jej wysokość i wypłacił ją w zaniżonej wysokości. W wyroku z dnia 29 stycznia 2021 r. V CSKP 2/21 Sąd Najwyższy wskazywał, że roszczenie o zapłatę kwoty odpowiadającej różnicy między kwotą dotacji należnej a kwotą dotacji wypłaconej ma ze swej istoty charakter odszkodowawczy, a podstawę jego dochodzenia stanowi nie art. 417 k.c., lecz art. 471 k.c. w związku z art. 90 ust. 1 i 2b u.s.o. Nie można więc podzielić także podnoszonego w apelacji zarzutu naruszenia prawa materialnego.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanej w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 374 k.p.c. i art. art. 15 z¹ ust. 1 pkt 4 ustawy dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.), w zw. z art. 6 ust.1 i 2 ustawy z dnia 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2021.1090).

Zasadne jest zażalenie powoda. Na koszty procesu poniesione przez D. P. złożyła się opłata sądowa 10.176zł, wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą skarbową 10.817zł oraz zaliczka na koszt dowodu z opinii biegłego 2.000 zł. To oznacza, że pozwana powinna zwrócić powodowi kwotę 22.993zł a nie 20.993zł (10.176zł i 10.817zł).

Wobec powyższego w uwzględnieniu zażalenia powoda Sąd Apelacyjny w oparciu o art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 397§3 k.p.c. zmienił postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie II zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie dodatkowo kwoty 2000 zł tytułem zwrotu wydatków.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c. przy zastosowaniu §2 pkt 7 i §10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r. poz. 265).

SSA Sławomir Jamróg